

Eist temma suggu piddi nimmetud sama.

§. 129. Abraami Rõnuks tootas jummal ka ja ütles: Ma tahhan ka se ümmardaja Poega ühheks isse. Rahwaks tehha, sest et ta sirno Suggu on. Siis satis Abraam teisel Pãwal tedda ärra temma Emma Hagariga, ja Jummal murretses Jõmaeli eest, ja laskis tedda üleskastwada; ta ellas omma Emmaga Parant Rõrbes ja sai Ammo-Pastjaks, ja ta Emma wõttis temmale Naese Egiptusse Maak.

§. 130. Pãrrast sedda Ohwerdamist Moria-Mãe peã! (§. 122.) andis Jummal Abraamile heãd rahholist Ellamist kawa Aeg: ta ellas Wi isti. Rahwa Ma-Rajal (§. 119.) wãsto Kanaani-Maad; seõma olki ta ennast kauniste hãsti asfutand ellama, nenda et ta olli Bee-Rõewud ennesete kãewanud ja Puid istutand, ja kulutas Jehowa, selle ig-

gawesse Jummalala Nimme. Sesamma Paik nimmetati Beetsabaks.

§. 131. Selle jãrrel joudis se Aeg et Sara Eilo Aastad tãis said. Sadda kaksikõmmend ja seitse Aastad olli ta el-lanud, kui ta ärrasurri Hebroni-Liõna Kanaani-Male. Abraam piddi tedda matma, agga ni paljo Pãrris-Maad ei olnud temmal, et ta omma Surnule olleks rahholist Hingamisse-Paika seãd-nud, et kũl keik Kanaani-Ma ükskord temma Sugguwõssa pãrralt piddi olle-ma Jummalala Tootust mõda (§. 106.). Abraam lãks sepãrrast Hetti-Rahwa ju-re, kelle pãrralt se Loune-poolt Ots sest Kanaani-Maast olki, ja rãkis Hetti-Rahwa Wannematte ees ja ütles: Min-na ollen wõdras ja Majaline teie jures, andke mulle Pãrris Handa ennesete Maast, et ma omma Surnud mattan omma Silma eest ärra!